

شروط الصلاة وأركانها وواجباتها

**Rukouksen ehdot, pilarit ja
pakolliset osat**

Rukouksen ehdot, pilarit ja pakolliset osat

Kirjoittanut Shaykh al-Islam, al-Mujaddid, imaami Muhammad ibn Abdul-Wahhab - Allah armahtakoon hänet

(k. 1792 jaa. / 1206 H.)

Tämän tekstin arabiankielisen osan on tarkistanut

Tohtori Sa'id ibn Ali ibn Wahf al-Qahtaani
Allahin, Armeliaan Armahtajan nimeen

-

Totisesti, kaikki kiitokset ja ylistykset kuuluvat Allahille. Me ylistämme Häntä, pyydämme Häneltä apua ja anomme Häneltä anteeksiantoa, ja me etsimme turvaa Allahilta sielujemme pahuudelta ja huonoilta teoiltamme. Kenet Allah johdattaa, häntä ei kukaan voi eksyttää, ja kenet Hän eksyttää, hänelle ei ole johdattajaa. Todistan, ettei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allah yksin, ilman kumppaneita, ja todistan, että Muhammad on Hänen palvelijansa ja sanansaattajansa. Olkoon Allahin kehut ja runsas rauha hänen, hänen perheensä ja seuralaistensa yllä. Mitä tulee seuraavaksi:

-

-

-

1-

2- - - - -

- 3-
- 4-
- 5-
- 6-
- 7- -
-
-
-
-
-
-
-

[Kirjoittaja, Shaykh al-Islam, uudistaja, imaami Muhammad bin Abdulwahhab - Allah armahtakoon hänet - sanoi]:

Allahin, Armeliaan Armahtajan nimeen

Rukouksen ehtoja on yhdeksän:

1. Islam (eli henkilön tulisi olla muslimi)
2. Selväjärkisyys
3. Kypsyys tai oikean ja väärä erottelukyky
4. Rituaalisen epäpuhtauden tilan poistaminen
5. Epäpuhtauden poistaminen
6. Awran peittäminen
7. Oikean ajan saapuminen
8. Rukoussuuntaan (qiblaan) kääntyminen
9. Aikomus

Ensimmäinen ehto on islam, ja sen vastakohta on epäusko (kufr). Ja epäuskovaisen tekoja ei

hyväksytä (Allahin luona), vaikka hän tekisi minkä tahansa teon^{1,2}, ja todiste on Hänen - Korkeimman - lausuntonsa:

﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارٍ هُمْ خَالِدُونَ﴾

Ei ole (sopivaa eikä hyödyksi) epäjumalanpalvojille (mushrikuun) ylläpitää Allahin rukouspaikkoja, kun he ovat todistajia itseään vastaan heidän epäuskostaan. Sellaisten teot ovat osoittauteet turhiksi ja tulessa he tulevat asumaan ikuisesti.³ Ja Hänen - Korkeimman - lausuntonsa:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾

""Ja Me käännyimme heidän tekoihinsa ja teemme niistä hajalle leviävää (hukkaan mennyttä ja katoavaa) tomua.""⁴

Toinen ehto⁵ on selväjärkisyys, ja sen vastakohta on mielenvikaisuus tai täysijärkisyyden puute, sillä mielenvikaiselle henkilölle kynä on nostettu (eli hän ei ole vastuussa teoistaan), kunnes hän palaa järkiinsä.

Ja todisteena (tähän) on hadith⁶:

1

2

3 Surah at-Tawbah 9:17.

4 Surah al-Furqan 25:32.

5

6

«رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَالْمَجْنُونِ حَتَّى يَفِيقَ، وَالصَّغِيرُ حَتَّى يَبْلُغَ».

"Kynä on nostettu kolmelta (eli heidän tekojaan ei kirjata, joten he eivät ole vastuussa teoistaan): (1) nukkuvalta, kunnes hän herää, (2) mielenvikaiselta, kunnes hän palaa järkiinsä (3) ja lapselta, kunnes hän saavuttaa murrosiän.¹"

Kolmas ehto on (oikean ja väärän) erottelukyky, ja sen vastakohta on varhaislapsuus. Sen raja on seitsemästä ikävuodesta (alkaen), jolloin henkilöä käsketään² rukoilemaan hänen (eli profeetan) ﷺ lausunnon ansiosta:

«مُرُوا أَبْنَاءَكُمْ بِالصَّلَاةِ لِسَبْعِ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا لِعَشْرِ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ».

""Käsketään teidän lapsianne rukoilemaan, kun he tulevat seitsemän vuoden ikäisiksi, ja saattakaa heidät siihen, kun he ovat kymmenen vuoden iässä, ja erotella heidän sänkynsä (erikseen).³"

¹ Tämän ovat raportoineet Ahmad (24694), Abu Dawuud (4398), an-Nasaa'i (3432), Ibn Maajah (2041), Ibn Hibbaan (3748) ja al-Haakim (2385). Ibn Hazm, an-Nawawi ja al-Haakim luokittelivat sen autenttiseksi (sahih). Ibn Qudamaah ja Ibn al-Qayyim luokittelivat sen hyväksi (hasan). Ibn Taymiyya sanoi: "Tämän alan oppineet ovat yksimielisesti hyväksyneet tämän (hadithin) käytön."

²

³ Tämän ovat raportoineet Ahmad (6689), Abu Dawuud (495) ja al-Haakim (727). An-Nawawi ja al-Albaani luokittelivat sen hyväksi (hasan). Ibn 'Uthaymiin sanoi: "Se on hyvä (hasan) ja sille on (merkitystä) tukeva todiste (shaahid), joka vahvistaa tämän hadithin luotettavuutta."

Neljäs ehto¹ on rituaalisen epä-puhtauden tilan poistaminen - ja se on tunnettu rukouspesu (wuduu'¹). Sen tekee pakolliseksi rituaalisen epäpuhtauden tilan tapahtuminen (al-hadath).

Ja sen (rukouspesun) ehtoja on kymmenen:

1. Islam (eli henkilön tulee olla muslimi).

2. Selväjärkisyys.

3. Oikean ja väärän erottelukyky.

4. Aikomus.

5. Aikomuksen säilyttäminen (koko puhdistautumisen ajan), ettei sitä katkaista ennen puhdistautumisen loppuun suorittamista².

6. Epäpuhtauden aiheuttajan (kuten virtsan vuodon) lakkaaminen.

¹ Ensimmäisessä käsikirjoituksessa: "Neljäs" ilman ehtoa, ja se on al-Qarin kopiesa ja yliopiston painoksessa.

²

7. Intiimiosien puhdistaminen (luonnon kutsun jälkeen) vedellä (istinjää'), kivillä tai paperilla (istijmaar) ennen sitä (rukouspesua).

8. Puhtaan ja sallitun veden käyttö.

9. Kaiken sellaisen poistaminen, mikä estää veden pääsyn iholle.

10. Rukousajan alkaminen¹, joka on edellytys (vain) sen pakollisille rukouksille, jonka rituaalisen epäpuhtauden tila (hadath) on jatkuva (kuten virtsankarkailun vuoksi).

Ja mitä tulee sen pakollisiin osiin (furuud), niitä on kuusi:

1. Kasvojen peseminen, ja siihen kuuluu suun ja nenän huuhtelu. Ja sen (pestäväksi määrätty) alue pituussuunnassa on pään (tavallisesta) hiusrajasta leukaan saakka ja leveyssuunnassa korvien reunoihin saakka (korvasta korvaan, ei korvan sisälle).

2. Käsien peseminen kyynärpäitä myöten.

3. Koko pään pyyhkiminen - ja siihen kuuluu korvat.

¹

4. Jalkojen peseminen nilkkoja myöten.

5. Järjestys.

6. Keskeytyksetön suoritus¹.

Ja todiste on Hänen - Korkeimman - lausunto:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ الآية.

"Oi te, jotka uskotte, kun nousette suorittamaan rukousta, peskää kasvonne ja kätenne kyynärpäitä myöten ja pyyhkikää (kosteilla käsillänne) päänne ja peskää jalkanne nilkkoja myöten."² jae³.

Todiste järjestyksen säilyttämiselle on hadith:

«ابْدُؤُوا بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ».

"Aloittakaa siitä, millä Allah aloitti."⁴

Todiste keskeytyksettömälle suoritukselle on hadith koskien henkilöä, jonka jalassa⁵ oli kuiva kohta. Profeetasta ﷺ on kerrottu: "Kun hän (ﷺ) näki

1

2 Surah al-Maa'idah 5:6.

3

4 Tämän on raportoinut an-Nasaa'i teoksessa as-Sunan al-Kubraa (3968), ja Muslim (1218) sanamuodolla: "Aloitin sillä, millä Allah aloitti." Ibn 'Abd al-Haadi mainitsi, että (hadith, jonka sanoitus on) muodossa: "Aloitin (äbdä'u) - -" on autenttinen. Al-Albaani sanoi: "Mitä tulee toiseen raporttiin sanamuodolla: "Aloittakaa ('ibdä'uu') - -", käskymuodossa - -, se on (sanoituksena) poikkeava (shaadhah) eli menee autenttisempia raporttoijia vastaan ja täten heikentää kyseistä raporttia."

5

miehen, jonka jalassa oli dirhamin kokoinen kohta, johon vesi ei ollut osunut, hän (ﷺ) määräsi hänet¹ uusimaan sen (rukouspesun alusta asti).”²

Rukouspesuun liittyvä velvollisuus (waajib) on lausua (sen alussa) Allahin nimi (sanoen: “Bismilläh”), jos tämän muistaa³.

Ja sen (rukouspesun) mitätöijä on kahdeksan:

1. Se, että jotakin tulee ulos etu- /takapäältä.

2. Kaikkien epäpuhtaiden aineiden ulos tuleminen, jotka tulevat ulos kehosta suurissa määrissä (kuten veri ja oksennus suurissa määrissä)⁴.

3. Selväjärkisyyden (tai tajunnan) menetys⁵.

4. Naiseen koskettaminen himolla.

¹

² Tämän ovat raportoineet Abu Dawuud (175), Ahmad (15495) ja al-Bayhaqi (261). Al-Albaani ja Ibn Baaz luokittelivat sen autenttiseksi (sahih), ja Ahmad sanoi: “Sen kertjomaketju (isnaad) on hyvä (jayyid).” Sen alkuperä on Sahih Muslimissa (243).

³

⁴

⁵

5. Intiimiosaan koskeminen paljaalla kädel-lä, olipa kyseessä sitten etu-¹ tai takaintiimiosa.

6. Kamelien lihan syöminen.

7. Kuolleen peseminen².

8. Islamista luopuminen - Allah suojelkoon meitä siltä!

(Rukouksen) viides ehto³ on rituaalisen epäpuhtauden (najaasan) poistaminen kolmesta (paikasta): (1) kehosta, (2) vaatteesta (3) ja rukouspaikasta.

Ja todiste on Hänen - Korkeimman - lausunto:

(وَيُثَابِكُ فَطَهَّرَ)

“Ja puhdisti vaatteesi.”⁴.

Kuudes ehto on peitettäväksi määrätyn alueen (‘awran) peittäminen. Oppineet ovat yksimielisiä¹ siitä, että hänen rukous, joka rukoilee alasti, mikäli hän on kykenevä pukeutumaan, on mitätön (faasid).

1

2

3

⁴ Al-Muddaththir 74:4

Ja ‘awran raja miehelle on navasta polveen. Vapaa nainen on kokonaan ‘awra, paitsi hänen kasvonsa² rukouksessa.

Ja todiste on Hänen - Korkeimman - lausunto:

﴿يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾

“Oi Aadamin jälkeläiset, ottakaa teidän koristeenne (eli peitteenne) jokaiseen moskeijaan.”¹, Tarkoittaen jokaiseen rukoukseen.

Seitsemäs ehto on rukousajan alkaminen. Ja todiste tälle on sunnassa Jibriilin hadith, rauhaa hänelle: “Hän (Jibriil) johti profeettaa ﷺ ensimmäisenä päivänä rukouksen ensimmäisenä aikana ja toisena päivänä rukouksen viimeisenä aikana². Sitten hän sanoi:

«يَا مُحَمَّدُ الصَّلَاةُ بَيْنَ هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ».

“Oi Muhammad, rukous on näiden kahden ajan välissä.”³

Ja Hänen - Korkeimman - lausunto⁴: “Totisesti, rukous on määrätty uskovaisille säädettyihin aikoihin.”⁵. Tarkoittaen, että se on tehty pakolliseksi

¹ Al-A'raaf 7:31

²

³ Tämän ovat raportoineet Ahmad (3081), Abu Dawuud (393), at-Tirmidhi (149), Ibn Khuzaymah (350) ja al-Haakim (711). At-Tirmidhi sanoi: “Tämä hadith on hyvä (hasan)”, ja al-Haakim sanoi: “Sen kertomaketju (isnaad) on autenttinen (sahih).”

⁴

⁵ An-Nisaa 4:103

(määrättyjen) aikojen sisälle.¹ Ja todiste (määrätyille) ajoille on Hänen - Korkeimman - lausunto:

(أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا).

”“Nouse (määrättyihin) rukouksiin keskipäivän alusta yön pimeyteen saakka (eli rukoile dhuhr, ‘asr, maghrib ja isha -rukoukset oikeiden aikojen sisällä) ja (resitoi) Koraania aamun sarastuksessa (eli rukoile silloin fajr-rukous). Totisesti, Koraanin resitoiminen aamun sarastuksessa todistetaan.”²

Kahdeksas ehto on rukoussuuntaan (qiblaan) kääntyminen. Ja todiste on Hänen - Korkeimman - lausunto:

(قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ).

”Totisesti, Me olemme nähneet sinun (oi Muhammad ﷺ) kasvojesi kääntymisen kohti taivasta. Totisesti, Me käännämme sinut rukoussuuntaan (qiblaan), joka tekee sinut tyytyväiseksi, käännä siis kasvosi pyhän moskeijan (al-Masjid al-Haramin) suuntaan. Ja missä ikänä te (muslimit) olettekin, kääntäkää kasvonne (rukouksessa) sen suuntaan.”⁴

1

2 Al-Israa’ 17:78

3

4 Al-Baqarah 2:144

Yhdeksäs ehto on aikomus. Sen paikka on sydämessä ja sen ääneen lausuminen on innovaatiota uskonnossa (bida'h).

Ja todiste (tälle) on hadith¹: "Totisesti, teot riippuvat aikomuksesta, ja totisesti jokainen tulee saamaan sen (mukaan palkkiota), mitä hän aikoi."²

Ja rukouksen pilareita on neljätoista:

1. Seisominen kyetessä

2. Avauksen ylistys (täkbiirat ul-ihraam eli "Allaahu Akbar" -lausunto)

3. Al-Faatihan (Koraanin ensimmäisen suuran) resitoiminen (jokaisen rukousosion kohdalla)

4. Kumartuminen (rukuu')

5. Siitä (kumarruksesta) nouseminen

6. Seitsemän kehonosan³ (joka sisältää pään - johon kuuluu otsa ja nenä - kämmenet, polvet sekä varpaanpohjat) maahan-kumartaminen (sujuud)

7. Siitä (itsensä) nostaminen (istumaan)

¹

² Tämän raportoivat al-Bukhari (1) ja Muslim (1907)

³

8. Kahden maahankumarruksen välissä istuminen¹

9. Tyyneys kaikkien pilareiden aikana

10. (Oikea) järjestys²

11. Viimeinen täshähhud

12. Sen (täshähhudin aikana) istuminen

13. Rukouksen lähettäminen profeetan ﷺ ylle (viimeisen rukousosion kohdalla)

14. Ja kaksi rauhantervehdystä (täsliim).

Ensimmäinen pilari on seisominen kyetessä. Ja todiste on Hänen - Korkeimman - lausunto:

﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾.

”Ja seiskää Allahille tottelevaisesti³(älkääkä puhuko toisillenne rukouksissa).”⁴.

Toinen⁵ pilari on avauksen ylistys (eli ensimmäisen ”Allahu Akbar” -lausunnon

1

2

3

⁴ [Al-Baqarah 2:238

⁵

lausuminen seisaalteen). Ja todiste (tälle) on hadith:

«تَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ».

“Sen (rukouksen) avaus on Allahin suuruuden ylistys (ät-täkkiir)² ja sen sulku on rauhantervehdys (ät-täsliim).”³ Ja sen jälkeen, on avaava pyyntörukous, joka on (vapaaehtoinen) sunnah, joka on lausunto⁴:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

‘Subhäänäka-llaahummä wä bihämdikä, wä täbääräkä-smukä, wä tä’äälä jaddukä, wä lää iläähä ghajrukä (Täydellinen ja vapaa virheistä olet Sinä, oi Allah, ja Sinulle kuuluu kiitokset ja kunnia. Ja siunattu olkoon nimesi, ja korkea olkoon Majesteettisuutesi. Ja ei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Sinä).’⁵ Ja “Subhäänäka-llaahummä” -lausunnon merkitys on, että tunnustan Sinut vapaaksi kaikista epätäydellisyyksiltä tavalla, joka on sopiva sinun

1

2

3 Tämän ovat raportoineet Ahmad (1006), Abu Dawuud (61), at-Tirmidhi (3) ja Ibn Maajah (275). At-Tirmidhi sanoi: “Tämä hadith on tämän aiheen autenttisin ja parhain.” Al-Albaani ja Ibn al-Mulaqqin luokittelivat sen autenttiseksi (sahih).

4

5 Tämän raportoi Muslim (399) seuralaisen lausuntona (mawquuf): “Umar ibn al-Khattaab lausui nämä sanat ääneen ja sanoi: ‘Täydellinen olet Sinä, oi Allah - -’.”

Majesteettisuuteesi, oi Allah.¹ “Wä bi-hämdikä” tarkoittaa: ylistäen Sinua.

“Wä täbäärakä-smukä”² tarkoittaa: siunausta voidaan saavuttaa mainitsemalla Sinut. “Wä tä’äälä jäd dukä” tarkoittaa: ylevä olkoon Arvosi ja Mahtava olkoon Asemasi³. “Wä lää iläähä ghajrukä” tarkoittaa: ei ole maassa tai taivaassa palvonnan kohdetta, jolla on oikeus tulla palvotuksi⁴ paitsi Sinä (joka olet luomakunnan ulkopuolella), oi Allah.

(Sitten palvelija sanoo:) “Ä’uuthu bil-läähä minä-sh-Shäytaani-r-rajiim (Haen turvaa Allahilta kirottua paholaista vastaan).”⁵, “Ä’uudhu” tarkoittaa: haen suojaa ja turvaa sekä tukeudun Sinuun, oi Allah.

“Minä-sh-Shäytaani-r-rajiim” tarkoittaa karkoitettua (ja kirottua) paholaista vastaan⁶, joka on kaukana Allahin armosta⁷. Hän ei voi aiheuttaa minulle haittaa uskonnossani eikä maallisissa asioissani (ilman Allahin lupaa)⁸.

1
2
3
4
5
6
7
8

Ja al-Faatihan resitoiminen on pilari jokaisessa rukousosiossa (rak'ah).

Kuten hadithissa (on mainittu)¹: "Ei ole rukousta hänelle, joka ei resitoi Kirjan (eli Koraanin) al-Faatihaa (Avauksen suuraa)."

Ja tämä on²umm ul-Qur'aan (koraanin äiti, ydin, perusta).

"Bismilläähi-r-rahmääni-r-rahiim (Allahin Armeliaimman, Armahtajan nimeen)",³ (sanotaan) siunauksen hakemiseksi ja avun pyytämiseksi.

"Äl-hämdu lil-lääh (Kaikki ylistykset ja kiitokset kuuluvat Allahille)": "Äl-hämd" on ylistys. Ja määräinen artikkeli "al-alif" ja "al-lääm" (ennen hämd-sanaa) viittaa tässä kaikkiin mahdollisiin ylistyksen muotoihin kokonaisuudessaan. Ja mitä tulee kauniiseen (ominaisuuteen), jossa henkilöllä ei ole osuutta eikä vaikutusta - kuten kauneus ja sen kaltaiset asiat - niin siitä annettua ylistystä⁴

¹

² Tämän ovat raportoineet al-Bukhari (756) ja Muslim (394).

³

⁴

kutsutaan kehumiseksi (mädh), ei kiitolliseksi ylistykseksi (hämd).

“Rabbi-l-äälämiin (Luomakunnan Valtiaalle).”
Ar-Rabb on¹

Hän, jota palvotaan, Omistaja, Hallitsija (jolla on kontrolli), joka hoivaa (ja ylläpitää)² koko luomakuntaa Hänen siunauksillaan.³

“Äl-äälämiin (Luomakunta)”: kaikki muu kuin Allah on luotua maailmaa (‘ääläm), ja Hän on kaiken Valtias.

“Ar-Rahmään (Armeliain)”: Hän, jonka armo kattaa yleisesti kaikki⁴ luodut.

“Ar-Rahmiin (Armahtaja)”: Hän, jonka erityinen armo kuuluu uskovaisille. Ja todiste on Hänen - Korkeimman - lausunto: “Ja Hän on (ikuisesti) Armahtaja (Rahiim) uskovaisille.”⁵

“Määliki jawmi-d-diin (Tuomiopäivän Hallitsija)”: tuomion ja tilinteon päivän⁶ Hallitsija - päivän, jolloin jokainen tulee saamaan korvauksen hänen teoistaan. Jos ne olivat hyviä, niin hyvää, ja jos pahoja, niin paha.

Todiste on Hänen - Korkeimman - lausunto:

1

2

3

4

⁵ Al-Ahzaab 33:43

⁶ ”

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ * ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ * يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ
شَيْئًا وَلَا أَمْرٌ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾

“Ja mikä saisi sinut tietämään mikä on tuomiopäivä?

○ Sitten, mikä tulee saamaan sinut tietämään mikä on tuomiopäivä? ○¹

(Se on) päivä, jolloin yhdelläkään sielulla ei tule olemaan mitään voimaa (tehdä mitään) toiselle, ja päätös tuona päivänä on (kokonaan) Allahilla.”², Ja (todisteena on myös) hadith häneltä ﷺ:

«الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ، وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا، وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِي».

“Viisas on hän, joka pitää itseään vastuussa ja tekee (hurskaita) tekoja sitä varten, mitä tulee olemaan kuoleman jälkeen (hänelle seurauksena)³

. Ja hölmö on hän, joka antaa sielunsa seurata mielihalujaan ja toivoo Allahilta täyttöä (hänen turhiin toiveisiinsa).”⁴

“Ijjääkä nä’budu (vain Sinua me palvomme)”, tarkoittaa: me emme palvo muuta kuin Sinua. Tämä on palvelijan ja hänen Valtiaansa välinen liitto siitä,

¹

² Al-Infitaar 82:17-19

³

⁴ Tämän ovat raportoineet Ahmad (17123), at-Tirmidhi (2459), Ibn Maajah (4260) ja al-Haakim (192). Adh-Dhahabi, Ibn Hajar ja al-Albaani luokittelivat sen heikoksi (daif), mutta Ibn Uthaymiin sanoi: “Sen merkitys on oikea (sahih).”

ettei hän palvo ketään muuta kuin Häntä - ainoastaan¹.

“Wä ijjääkä nästä’iin (ja vain Sinulta pyydämme apua)”: tämä on palvelijan ja hänen Valtiaansa välinen²

liitto siitä, ettei hän pyydä apua keneltäkään muulta kuin Häneltä.

“Ihdina-s-siraatä-l-mustäqiim (johdata meitä suoralle tielle).” “Ihdinää” tarkoittaa: johdata, ohjaa meidät ja pidä meidät lujina (totuudessa ja oikealla tiellä).³

Ja “äs-siraat” viittaa islamiin. On myös sanottu, että se viittaa sanansaattajaan ﷺ, ja on sanottu, että se viittaa Koraaniin. Kaikki nämä merkitykset ovat totta.

Ja “äl-mustäqiim” on se (tie), jossa ei ole mitään ‘iwaj (vinoutta, poikkeamaa, harhaoppia).

“Siraatä-l-läthiinä än’ämtä ‘äläjhim (niiden tielle, joita Sinä olet suonut)”, (tarkoittaa) niiden tietä, joille Sinä olet suonut siunauksesi.

1

2

3

4

Todiste¹ on Hänen - Korkeimman - lausunto:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾.

“Ja jotka tottelevat Allahia ja sanansaattajaa, niin he ovat niiden seurassa, joita Allah on siunannut - profeettojen, totuuden vahvistajien ja marttyyrien ja hurskaiden (joukossa). Ja kuinka erinomaiset nuo seuralaiset ovatkaan!”².

“Ghajri-l-maghdubi ‘äläjhim (Ei niiden tielle, jotka ovat ansainneet vihasi)”: he ovat juutalaiset. Heillä oli tieto, mutta he eivät toimineet sen³ mukaisesti. Tässä pyydät Allahilta, että Hän pitää sinut poissa heidän tieltään.

“Wä lä-d-daalliin (eikä niiden, jotka ovat harhassa)”: he ovat kristityt. He palvovat Allahia⁴ tietämättömyydellä ja harhaopilla. Tässä pyydät Allahilta, että Hän pitää sinut poissa heidän tieltään.

Todiste on Hänen - Korkeimman - lausunto:

“Sano: ‘Kertoisimmeko me teille niistä, jotka ovat tekojensa suhteen suurimpia häviäjiä?

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾،

1

2 An-Nisaa’ 4:69

3

4 ”

”Ne, joiden pyrkimykset ovat menneet harhaan maallisessa elämässä, vaikka he luulevat tekevänsä hyviä tekoja.”,

○ He ovat niitä, joiden teot ovat menneet hukkaan tässä maallisessa elämässä¹, vaikka he luulivat toimivansa hyvin ja tekevänsä hyvää.² ○ He ovat niitä, jotka kielsivät Valtiaansa merkit ja jakeet (ääjää) sekä kohtaamisen Hänen kanssaan (tuonpuoleisessa). Siksi heidän tekonsa ovat mitätöityneet, ja tuomiopäivänä Me emme tule antamaan niille mitään painoarvoa.”³ Ja hadith⁴ häneltä ﷺ:

«لَتَنْبِغَنَّ سَنَنَ مَنْ قَبْلَكُمْ حَذْوُ الْقُدَّةِ بِالْقُدَّةِ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا جُحْرَ ضَبٍّ لَدَخَلْتُمُوهُ؛
قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: «فَمَنْ»، أَخْرَجَاهُ.

”Totisesti, te tulette seuraamaan niiden tapoja, jotka olivat ennen teitä, askel askeleelta (kuin nuolen sulka toisen rinnalla), kunnes jos he menisivät sisään liskon koloon, tekin varmasti menisitte sinne.” He (seuralaiset) sanoivat: ”Oi Allahin sanansaattaja, juutalaisten ja kristittyjen

1

2 Al-Kahf 18:103-106

3

4

vai?” Hän ﷺ sanoi: “Keiden muidenkaan?” Tämän raportoivat al-Bukhari ja Muslim¹

Ja toinen hadith²:

«اِفْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى اِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَقَفَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً، قُلْنَا: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي».

“Juutalaiset jakautuivat seitsemäänkymmeneen yhteen sektiin ja tämä (muslimien) kansa tulee jakaantumaan seitsemäänkymmeneen kolmeen sektiin. Kaikki ne ovat tulessa, paitsi yksi (suuntaus).” Me sanoimme: “Keitä he ovat, oi Allahin sanansaattaja?”³ Hän ﷺ sanoi: “Nuo, jotka ovat siinä (uskossa), missä minä⁴ ja seuralaiseni ovat.”⁵

(Neljäs pilari on) kumarrus (ar-rukuu’) ja (viides pilari on) siitä suoristuminen, (kuudes pilari on)

¹ Tämän ovat raportoineet al-Bukhari (3456) ja Muslim (2669), jonka hadithissa on sanoitus: “Te tulette totisesti seuraamaan niiden tapoja, jotka olivat ennen teitä, kämmenmitta kämmenmitalta ja kyynärä kyynärältä.”

²

³

⁴

⁵ " Tämän ovat raportoineet Abu Dawuud (4597), at-Tirmidhi (2641), Ibn Maajah (3993), Ibn Hibbaan (6214), al-Haakim (449) ja Ahmad (16937). At-Tirmidhi sanoi: “Tämä hadith on hasan-sahih.” Al-Albaani luokitteli sen autenttiseksi (sahih). Shaykh Abdur-Rahmaan bin Naasir al-Barraak sanoi teoksessaan Ta’liiq wa-l-bayaan: “Ja tälle hadithille on lukuisia todisteita (eli muita versioita) ja monia ketjuja samankaltaisin sanamuodoin, kuten teoksissa Takhrij Ahaadith al-Kashshaf sekä as-Sahiihah.” Al-Hakim sanoi teoksessaan al-Mustadrak: “Tämä on hadith, joka esiintyy usein (uskonoppiin eli aqiidaan liittyvissä) usuul-kirjoissa.” Ja Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah sanoi teoksessaan Majmuu’ al-Fataawa: “Hadith on kuuluisa ja autenttinen (sahih) Sunan- ja Musnad-kokoelmissa.”

seitsemän kehonosan (pään - johon kuuluu otsa ja nenä - kämmenten, polvien sekä varpaiden) maahankumartaminen (sujuud), (seitsemäs pilari on) siitä (itsensä) nostaminen (istumaan) ja (kahdeksas pilari on) kahden maahankumarruksen välissä istuminen.

Ja todiste (näille) on Hänen, Korkeimman, lausuntonsa:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا﴾

“Oi te, jotka uskotte, kumartukaa (sujuud) ja maahan-kumartakaa (rukuu’).”¹² Ja hadith häneltä (profeetalta) ﷺ:

«أَمَرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمَ»،

“Minua on käsketty maahankumartumaan seitsemän luun päälle (pään, kämmenten, polvien sekä jalkapohjien).”⁴⁵ Ja [yhdeksäs pilari on] tyyneys⁶ kaikkien tekojen aikana⁷ ja [kymmenes pilari on] järjestys pilareiden suorittamisessa.

¹ Al-Hajj 22:77

²

³

⁴

⁵ Tämän raportoivat al-Bukhari (812) ja Muslim (490)

⁶

⁷ ”

Ja todiste (näille kahdelle pilarille) on hadith huonosti rukoilleesta henkilöstä (hadith ul-musii') Abu Hurairalta - Allah olkoon tyytyväinen häneen - joka sanoi: "Kun istuimme (kerran) profeetan ﷺ seurassa, eräs mies astui sisään (moskeijaan)¹ ja rukoili.² Hän tervehti profeettaa ﷺ rauhan tervehdyksillä, ja profeetta ﷺ sanoi³:

«ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ»

'Mene takaisin ja rukoile, sillä sinä et ole rukoillut.'

Hän teki näin kolmesti. Sitten⁴ mies sanoi: 'Kautta Hänen, joka lähetti sinut profeettana totuudella, en pysty parempaan⁵ kuin tämä, joten opeta minulle (oikea tapa rukoilla).' Hän ﷺ sanoi⁶:

«إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا نَبَّيَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رَاكِعًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا، ثُمَّ افْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا»

'Kun nouset rukoukseen, ylistä Allahin suuruutta (sanomalla: "Allaahu Akbar"). Sitten lue (al-Faatihan jälkeen) sen verran, mitä on sinulle helppoa Koraanista. Sitten kumarra, kunnes tunnet olosi tyyneksi kumarruksessa. Sitten nouse ylös,⁷ kunnes olet suorassa seisaalteen, sitten maahankumarra, kunnes tunnet olosi tyyneksi

1

2

3 "

4

5

6 "

7

maahankumarruksessa. Sitten nouse (siitä istumaan), kunnes tunnet olosi tyyneksi istuessasi. Tee sitten näin jokaisessa rukouksessasi.”¹ Ja viimeinen täshähhud on (yhdestoista) pilari² [ja sen aikana istuminen on kahdestoista pilari], kuten on mainittu hadithissa (joka on raportoitu) Ibn Mas’uudilta - Allah olkoon tyytyväinen häneen - joka sanoi: “Ennen kuin täshähhud tehtiin meille pakolliseksi, meillä oli tapana sanoa: ‘Rauhaa Allahille Hänen palvelijoiltaan, rauhaa (enkeli) Jibriilille ja Mikaa’iilille.’ Sitten profeetta ﷺ sanoi³:

«لَا تَقُولُوا: السَّلَامُ عَلَى اللَّهِ مِنْ عِبَادِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ، وَلَكِنْ قُولُوا: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»

‘Älkää sanoko: ‘Rauhaa Allahille Hänen palvelijoiltaan⁴, sillä totisesti Allah on as-Salam (Täydellinen, Rauhan lähde ja sen myöntäjä)⁵. Mutta sanokaa: ‘Ättähijjäätu li-lläähi wa-s-salawäätu wa-t-tajjibäätu. Ässäläämu ’äläjkä äjjuhä-n-näbijju wa rahmatu-l-llaahi wä barakäätu. Ässäläämu ’äläjnää wä ’älää ’ibäädi-l-lläähi-s-saalihiin. Äsh-hädu än lää iläähä illa-llaah, wä äsh-hädu ännä Muhämmädän ’abduhu wä

¹ Tämän raportoivat al-Bukhari (757) ja Muslim (397).

²

³

⁴

⁵

rasuuluh. (Kaikki ylistykset, rukoukset ja hyvä kuuluvat Allahille¹. Rauha olkoon ylläsi, oi profeetta, ja myös Allahin armo ja siunaukset. Rauha olkoon meidän yllämme sekä Allahin hurskaiden palvelijoiden yllä. Todistan, ettei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allah ja todistan, että Muhammad on Hänen palvelijansa ja sanansaattajansa.)²” “Ättähijjäätu” tarkoittaa: kaikki ylistykset (ja kunnian osoittamisen muodot) kuuluvat Allahille³. Hän (ainoastaan) omistaa ne ja ansaitsee niitä. Tähän kuuluu esimerkiksi (palvelijan) taipuminen (asentoihin), nöyryys (ja alistuminen), kumartuminen (rukuu’)⁴, maahankumartaminen (sujuud), (Allahin ominaisuus) pysyvyys ja ikuisuus.

Ja kaikki⁵ teot, joilla maailmojen Valtiaan mahtavuuta ylistetään, kuuluvat ainoastaan Allahille. Joten kuka ikinä osoittaa mitään niistä muulle kuin Allahille, on epäjumalanpalvoja (mushrik).⁶

“Wä-s-salawäätu” tarkoittaa: kaikki pyyntörukoukset. Ja on (myös) sanottu, että sillä

1

2 Tämän ovat raportoineet al-Bukhari (831) ja Muslim (402).

3

4

5

6

tarkoitetaan viittä (päivittäistä) rukousta. On sanottu: viisi rukousta. Ja hyvä kuuluu Allahille¹: Allah on hyvä, eikä Hän hyväksy sanoista ja teoista muuta kuin hyvää². Rauha olkoon ylläsi, oi profeetta, sekä Allahin armo ja siunaukset: rukoilet profeetalle – Allahin siunaus ja rauha hänelle – rauhaa, armoa³ ja siunausta⁴. Ja sitä, jonka puolesta rukoillaan, ei rukoilla Allahin rinnalla. Rauha⁵ olkoon meidän yllämme sekä Allahin hurskaiden palvelijoiden yllä: toivotat rauhaa itsellesi ja jokaiselle hurskaalle palvelijalle⁶ taivaassa ja maassa. Ja rauha on rukous, ja hurskaiden puolesta rukoillaan, eikä heitä rukoilla Allahin rinnalla. Todistan, ettei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allah yksin⁷, ilman kumppaneita⁸: todistat täydellä varmuudella, ettei maassa⁹ eikä taivaassa ole ketään muuta palvomisen arvoista kuin Allah. Ja todistus, että Muhammad on Allahin sanansaattaja: että hän¹⁰ on palvelija, jota ei palvota, ja sanansaattaja, jota ei pidetä valehtelijana, vaan jota totellaan ja seurataan. Allah on kunnioittanut

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

häntä palvelijuudella. Ja todisteena on Hänen, Ylhäisen, sanansa:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾

“Siunattu on Hän, joka lähetti alas Kriteerin (oikean ja väärän määräykset ja säädökset, eli Koraanin) Hänen palvelijalleen,¹ jotta Hän voisi olla varoittaja luomakunnalle (ihmisille ja henkiolennoille).² [Al-Furqaan 25:1] ”Allaahumma salli ’älää Muhämmäd wä ’älää ääli Muhämmäd³

kämää salläjtä ’älää Ibraahiimä wä ’älää ääli Ibraahiim⁴

. Innäkä Hämiidun Mägiid⁵. [Oi Allah, lähetä ylistykset ja kehut Muhammadin ja Muhammadin (uskovaisen) perheen ylle, kuten olet lähettänyt ylistykset ja kehut Aabrahamin ja Aabrahamin perheen ylle. Totisesti, Sinä olet ylistyksiä Ansaitseva, Ylistetyin].”

1 ”

2 Al-Furqaan 25:1

3 ”

4

5 Tämän ovat raportoineet al-Bukhari (3370) ja Muslim (406).

As-Salāh Allahilta (tarkoittaa): Hän (Allah) ylistää ja kehuu¹ Hänen palvelijaansa korkeimmassa (enkelien) kokoontumisessa.¹

Kuten al-Bukhari on kertonut hänen Sahih-teoksessaan Abu 'Aaliyalta (joka sanoi): "Allahin salāh tarkoittaa: Hänen ylistystään palvelijastaan korkeimmassa (enkelien) kokoontumisessa."²³

Ja (kun salāh on) enkeleiltä: se on anteeksiannon pyytämistä (istighfaar).

Ja ihmisiltä (salāh on): pyyntörukous (duaa'). "Wä bäärik - -" (siunausten pyytäminen) ja kaikki, mitä tulee sen jälkeen,⁴ ovat pyyntörukouksia. Ne ovat (suositeltavia) sunnah-lausuntoja.

Ja (rukouksen) pakollisia osia (wääjibää) on kahdeksan:

1. Kaikki täkbiirit ["Allaahu Akbar (Allah on Suurin)" -lausunnot], paitsi avaava täkbiir (sillä se on pilari).

¹

² "

³ " [Tämän raportoi al-Bukhari katkenneella kertomaketjulla (mu'allagan) varmana ilmauksena (bi siighat al-jazm) ennen hadithia (4797). Ja Ismaa'iil al-Qaadi on raportoinut sen yhtenäisellä ketjulla (mawsuulan) kirjassaan Fadl as-Salaah 'alaa an-Nabi (95).]

⁴

2. “Subhäänä Rabbijä-l-’Äthiim (Kunnia olkoon Täydelliselle Valtiaalleni, Mahtavimmalle)” - lausunnon sanominen kumarruksessa (rukuu’ssa).

3. “Samiä-llaahu li-män hämidäh (Allah kuulee hänet, joka ylistää Häntä)” -lausunnon sanominen noustessa kumarruksesta (rukuu’), kun kyseessä on rukouksen johtaja (imaami) tai yksin rukoileva.

4. “Rabbänää wä läkä-l-hämd (Oi Val-tiaamme, Sinulle kuuluu kaikki kiitokset ja ylistykset)” - lausunnon sanominen kaikille.

5. “Subhäänä Rabbijä-l-Ä’lää (Kunnia olkoon Täydelliselle Valtiaalleni, Korkeimmalle)” - lausunnon sanominen maahankumarruksessa.

6. “Rabbi-ghfir lii (Valtiaani, anna minulle anteeksi)” -lausunnon sanominen (istuessa) maahankumarrusten välissä.

7. Ensimmäinen täshähhud.

8. Sen (täshähhudin) aikana istuminen.

Pilarit¹ (arkään) ovat niitä, joista jos jotakin jää pois unohtaen tai tahallisesti, rukous mitätöityy sen jättämisen vuoksi.

Ja pakolliset osat (wääjibääät) ovat niitä, joista jos jotakin jää pois unohtaen, se korvataan unohduksen kumarruksella (sujuud as-sahwu), ja jos tahallisesti, rukous mitätöityy sen jättämisen vuoksi². Ja Allah tietää parhaiten. [Ja Allahin kehot ja runsas rauha olkoon johtajamme Muhammain, hänen uskovaisen perheensä ja hänen seuralaistensa yllä]³.

1

2

³ Hakasulkeissa oleva teksti on lisäys toisessa käsikirjoituksessa.

الفهرس

Rukouksen ehdot, pilarit ja pakolliset osat	2
-	2
Allahin, Armeliaan Armahtajan nimeen.....	3
Rukouksen ehtoja on yhdeksän:.....	3